Traian Golea

CUM SE REGIZEAZĂ CONDAMNAREA UNUI POPOR

Petre Roman - Ion Iliescu - Revista 22 - Moses Rosen - Elie Wiesel - New York Times - Congresul American

Ediția II-a

Editura Studii Istorice Românești
1955

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES

Traian Golea
901 N.E. 14th Avenue, Apt. 601
Hallandale, Florida 33009, U.S.A.

CUM SE REGIZEAZA CONDAMNAREA UNUI POPOR

Poporul român nici nu s'a desmeticit bine din convulsiunea revoluţiei din Decembrie 1989, şi s'a trezit dintr'odată acuzat de anti–semitism si legionarism. De unde vin ele şi cine le–a provocat? Cine şi ce a făcut? Pe întinsul ţării nu s'a semnalat nicio întâmplare care ar fi putut fi socotită ca o reînviere a legionarismului si a antisemitismului, două noţiuni mereu asociate cu rea credinţă de o anumită conspiraţie anti–naţională.

Din câte ştim, până la afirmaţiile celor doi conducători ai României, dl Roman în Martie 1990, şi dl Iliescu în Iunie 1990, problema legionarilor nu a apărut pe scena politică. Abia cu ocazia evenimentelor de la Târgu Mureş, când int'un interview dat marelui ziar *New York Times*, la 22 Martie 1990, dl Roman, referindu–se la evenimentele de la Târgu Mureş, a acuzat Vatra Românească că ar fi fost manipulată de elemente ale Gărzii de Fier resuscitată în această regiune, şi dl Roman a mai spus că răspândirea de manifeste ale acestei organizaţii ar fi un lucru comun. Textual dl Roman a declarat: "*Atacul de către sătenii români conduşi de primari locali care au venit la Târgu Mureş, a fost rezultatul unei manipulări a opiniei publice de către elemente extremiste. Dl Roman aici s'a referit la Vatra Românească, care în această regiune are o puternică popularitate. O reînviere a Gărzii de Fier , mişcare fascistă, antisemită, venită la putere aici în preajma celui de al doilea război mondial, a putut juca şi ea un rol, a precizat dl Roman şi alţi funcţionari guvernamentali.*"

Si dl Roman continuă: "*Manifeste ale Gărzii de Fier şi a organizaţiei patronale Legiunea Arhanghelului Mihail, au fost apariţii comune în ultimele luni în această regiune.*" Aici se termină cu declaraţiile dlui Roman. Afirmăm cu toată tăria că nu au existat elemente ale Gărzii de Fier care să fi manipulat activităţile Vetrei Româneşti şi nu a apărut niciun manifest legionar. Care este acoperirea acestor afirmaţii ce le-a făcut dl Roman? Cu conştiinţa împăcată afirmăm că declaraţiile fostului Prim-Ministru Roman făcute ziarului New York Times sunt totalmente de rea credinţă. Ele nu sunt distorsiuni sau exagerări, ci pure invenţii şi minciuni. La ce au servit aceste declaraţii? Conflictul etnic de la Târgu Mureş a servit doar ca pretext ca dl Roman să poată face apoi marea *revelaţie*, a pretinsei *reapariţii* a Gărzii de Fier, care la data aceea nu a existat decât în imaginaţia sa.

Apoi a venit dl Iliescu cu mineriada sa din 13–15 Iunie 1990, motivată cu pretinsa acuzaţie că *legionarii ar vrea să dea o lovitură de stat*. O altă minciună tot atât de crasă şi de rău voitoare ca şi a dlui Roman cu evenimentele de la Târgu Mureş, şi făcută cu acelaş scop, ca să se creeze o problemă a anti-semitismului şi a pericolului legionar, care apoi să motiveze declanşarea acţiunii plănuite de conspiraţia anti-naţională şi anti-legionară ce se ţesea încă pe atunci.

Aceste două întâmplări, *mineriada* şi *evenimentele de la Târgu Mureş*, au sguduit sufletul naţiunii din temelii. Comisia parlamentară instituită adhoc nu a găsit niciun amestec al legionarilor în înscenările sângeroase din 13–15 Iunie de la Bucureşti, după cum nici la Târgu Mureş nu a avut loc vreun amestec al legionarilor în acele întâmplări şi nu a fost semnalat niciun manifest legionar, şi totuşi dl Iliescu şi cu dl Roman au stat nestânjeniţi în continuare în fotoliile de *conducători*, ca şi când nu le-ar fi mirosit gura, şi nici picioarele, ca şi când n'ar fi comis nicio crimă împotriva naţiunii.

Ziarele din ţară au mai făcut caz de o scrisoare a unor *pretinşi* foşti legionari către un ziar local din Bacău, prin care ei ar fi ameninţat comunitatea evreiască că vor ieşi din nou la drum

pentru a-şi face singuri dreptate împotriva unor pretinse terori evreieşti. Nu se dă niciun nume, nu se citează niciun alt fapt, nu se reproduce nicio semnătură, dar ziarul o publică pentrucă conspiraţia anti-legionară şi anti-naţională avea nevoe de *mărturii* şi *dovezi* cu care să poată demonstra că are loc o recrudescenţă a legionarismului şi în consecinţă şi a anti-semitismului.

Acestea au fost *întâmplările* care au servit la demararea născocitei campanii anti-legionare şi odată cu ea şi a campaniei împotriva pretinsului anti-semitism care, vezi Doamne, dacă au reînviat legionarii, neapărat trebue să avem şi anti-semitism.

Oamenii din Târgu Mureş n'au semnalat prezenţa niciunui legionar în conflictele cu Ungurii şi n'au văzut niciun manifest de-al Gărzii de Fier, dar Americanii şi restul lumii libere, prin coloanele prestigiosului ziar din New York cât şi prin comentariile asupra evenimentelor de la Bucureşti din 13-15 Iunie au *aflat* şi s'au *scandalizat* de aceste *apariţii primitive*. Aşadar, prin vocea autorizată a Preşedintelui României şi a Primului ei Ministru lumea liberă a fost *informată* că în România a reapărut organizaţia *fascistă* Garda de Fier şi a reînviat anti-semitismul. Acesta a fost întreg scopul urmărit prin declaraţiile celor doi conducători ai noştri, ca să spună lumii libere că în România a reînviat legionarismul şi anti-semitismul. In consecinţă, lumea liberă a luat atitudine: dacă avem *din nou* anti-semitism în România, ea nu poate beneficia de ajutoare şi de favoruri din partea Occidentului, cum ar fi sprijin politic, credite financiare, clauze favorizante, etc. etc. In felul acesta s'a creat o pârghie cu ajutorul căreia să se poată exercita presiune politică asupra României, ca ea să devină receptivă la cererile şi pretenţiile celor care o manipulează, după cum vom vedea mai târziu în declaraţiile lui Elie Wiesel

Ca o paranteză, declaraţiile dlui Roman apărute în *New York Times* au mai servit la ceva, şi anume: un oarecare domn I.J. Fercsey, columnist, de origine maghiară, s'a bucurat să poată prelua afirmaţiile dlui Roman într'un articol intitulat *Tragedie*

în Transilvania, pentru a acuza poporul român de şovinism, de fascism şi de barbarism anti-maghiar, de acte de o sălbăticie nemai întâlnită împotriva populaţiei maghiare din Transilvania.

După declaraţiile celor doi conducători, au apărut o puzderie de articole prin ziarele din ţară, care par'că se întreceau în a-i ataca pe legionari şi a denigra Mişcarea Legionară. Recordul relei credinţe îl deţine revista "22". In planurile Conspiraţiei, aceste articole trbuiau să creeze o atmosferă ostilă oricăror curente sau mişcări de dreapta. Odată arena acestui spaţiu politic deschisă prin declaraţiile dlor Roman şi Iliescu, ea trebuia să fie ocupată de atacurile presei şi de declaraţiile diferiţilor alţi politicieni cu ambiţii de parvenire.

A venit apoi comemorarea de la 1 Iulie 1991 *în memoria celor 400.000 de evrei victime ale holocaustului pe teritoriul României*. Aşa susţine rabinul Moses Rosen, că atâţia Evrei ar fi pierit în România, şi că până atunci, până la 1 Iulie 1991, de frică nu a putut fi denunţată această cifră. *Le-a fost frică şi să verse lacrimi pentru ei, atâta teroare a fost în România împotriva Evreilor din 1941 şi până azi.* Apoi Moses Rosen a fost cuprins de accese de furie de nestăpânit când a aflat că Parlamentul intenţionează să-l reabiliteze pe Mareşalul Antonescu, pentru cinstirea memoriei căruia au păstrat un minut de reculegere. Din salvatorul Evreilor, Mareşalul peste noapte pentru rabinul Moses Rosen a devenit un anti-semit feroce. Cât timp a guvernat Antonescu, a făcut totul ca să-i scape din mâna Nemţilor, şi a reuşit să salveze câteva zeci de mii de vieţi. Cu acest lucru este de acord toată lumea, inclusiv Evreii (până la ultimul viraj de opinie a Rabinului), inclusiv Matatias Carp, autorul lucrării *Cartea Neagră*, în care se străduieşte să descrie tragedia Evreilor din România. Si Sabin Manuilă, directorul Institutului de Statistică al României, împreună cu W. Filderman, preşedintele Comunităţii Evreilor din România, cari au editat împreună în 1957 la Roma o broşură în limba engleză cu titlul *Regional development of the Jewish population of Romania*, sunt de acord şi ei că Antonescu a făcut totul ca să-i scape pe Evrei din ghiarele Nemţilor. Antonescu a mers chiar mai departe. Aţâţat de Evrei el a dat în cap legionarilor, după cum ne mărturiseşte Matatias Carp însuşi, ca acuma să vină cei

scăpați de el de la moarte ca să–i dea lui în cap. Dar așa e lumea, *pe cine nu–l lași să moară, nu te lasă să trăești*, zice un vechi și înțelept proverb românesc care i–a scăpat Mareșalului.

Din lucrarea lui Manuilă–Filderman redăm mai la vale

CONCLUZIILE

1. Numărul total al Evreilor din România a scăzut considerabil in ultimii 20 de ani. Pierderile sunt datorită:
– cedărilor teritoriale ale țării,
– atrocităților anti–evreești în timpul războiului în interiorul țării și'nafara ei,
– atrocităților comise de către armate și autorități străine care pentru un timp au controlat teritoriu românesc,
– și, însfârșit, datorită unor intense si prelungite emigrări ale Evreilor dealungul celor două decade.

2. La întocmirea statisticilor și evaluarea datelor, derularea evenimentelor politice internaționale au avut o mare influență asupra relațiilor dintre naționalitatea etnică declarată, yidișul ca limbă maternă și iudaismul ca religie în diferitele provincii ale României. Relațiile dintre acești trei factori sunt esențiale în considerarea datelor statistice.

3. Yidișul ca limbă maternă a fost declarată de către 68,5% a Evreilor din întreaga țară care și–au declarat iudaismul ca religie. Acest procent a variat atât în timp cât și în spațiu. Este mult mai mic în recensământul din 1956 decât în acela din 1930 (23.7% față de 71.2%), când este calculat în relația limbă maternă–naționalitate. Am ales acest criteriu ca termen de comparație, din moment ce in recensământul din 1956 nu s'a înregistrat apartenența la religie.

4. Scăderea în număr a Evreilor din România (morți și dispăruți) a fost calculată la 15.000 pentru Vechiul Regat, Sudul Transilvaniei și Sudul Bucovinei; la 103.919 pentru Basarabia, Nordul Bucovinei și Tinutul Herța; și la 90.295 pentru Nordul Transilvaniei, care a fost cedată Ungariei. Pentru teritoriul

României în granițele din 1939, pierderile Evreilor (morți și dispăruți) sunt estimate la un total de 209.214 din totalul Evreilor din România.

Pierderile sunt atribuite:
2% administrației românești,
13% acțiunii militare româno–germane, și
12% acțiunilor guvernului maghiar.

5. Concluziile generale conduc la faptul că nicio altă țară care a fost temporar sub dominație germană nu poate demonstra o proporție de supraviețuitori atât de mare ca România.

La pagina 15 a broșurii Manuilă–Filderman este redată o hartă a României, indicându–se teritoriile cedate în 1940. Pe aceasta hartă, pe teritoriul rămas României autorii spun: "*This territory had 312.972 Jews in 1930. By the end of the war the number increased to 355.972, that is 13.7%*". (Acest teritoriu a avut 312.972 Evrei în 1930. Până la sfârșitul războiului numărul lor a crescut la 355.972, adică cu 13.7%). Această frază din broșura lui Manuilă–Filderman ne prezintă adevăratul holocaust al Evreilor din România. In loc să fi pierit, ei s'au înmulțit cu 13,7%. In fața acestor cifre, unde mai rămâne loc pentru exagerările lui Moses Rosen? Să ne întoarcem acuma la afirmațiile sale din 1 Iulie 1991, apărute a doua zi în același New York Times care–i stă mereu la dispoziție:

"Numărul morților a ajuns la 400.000, despre care noi nu am putut vorbi până acuma decât în străinătate sau aici numai între noi. Ei au pierit si nouă ni s'a interzis să–i putem plânge", a mai declarat rabinul Moses Rosen. Unde a apărut vreodată în străinătate cifra de 400.000 Evrei morți în Romăuia? Așadar, sub Antonescu, când Evreii conspirau cu el împotriva legionarilor, cum ne–o spune Matatias Carp, și apoi în guvernul lui Ana Pauker, Kishinevski, Moghioroș, Brucan, Bârlădeanu, etc., 80% compus din ei, si cu țara ocupată de trupele Sovietice, atunci când închisorile erau pline de Românii arestați de Evreii și Ungurii care formau osatura Securității, Rabinului Moses Rosen l–a fost frică să denunțe victimele holocaustului lor.

Dar nici cifrele date de Manuilă şi Filderman nu sunt corecte. Sunt şi ele exagerate, pentrucă în timp ce ei dau pentru zilele aşa zisei rebeliuni din Ianuarie 1941 3.000 de morţi, în realitate au fost

doar între 120 şi 140, cum rezultă din declaraţia oficială a Mişcării Legionare. Ca să întregim tabloul, să-l citâm şi pe dl Simion Ghinea din Magazin Express Nr. 4, unde afirmă că, cu toate că Antonescu a făcut totul ce i-a stat în putinţă pentru a implica cât mai mulţi legionari in crime şi nereguli în administrare de bunuri publice, *niciun legionar nu a fost acuzat de a fi avut vreun conflict cu vreun evreu.* De ce? Pentrucă nu a fost niciunul. A fost mahalaua şi cu agenţii provocatori cari au intrat pe scenă şi au comis crime care trebuiau puse apoi pe socoteala legionarilor. Dar presa nu a ţinut seamă de hotărîrile justiţiei ci de glasul autorităţii conspirative, şi a continuat atribuirea acestor crime Mişcării Legionare.

Pentru a arăta cât de neadevărate sunt aduzaţiile rabinului **Moses Rosen**, că anume i-ar fi fost frică sa denunţe cifra pretinşilor morţi in *holocaustul* din România, dăm mai jos o listă de Evrei care au format conducerea României in primii ani de domnie a comunismului, (datele sunt extrase din *The Plot Against the Church*, de Maurice Pinay, pag. 73–77:

EVREI IN GUVERNUL ROMANIEI

1. Ana Pauker, alias Anna Rabinsohn, ministru de externe şi agenta Nr. 1 a Moscovei la Bucureşti.
2. Ilka Wassermann, reala directoare a Min. de Externe.
3. Josef Kishinevski, alias Jakob Broitman, vice preşedinte al Consiliului de Ministri şi membru al CC,
4. Teohari Georgescu, alias Burah Tescovich, Ministru de Interne,
5. Avram Bunaciu, alias Abraham Gutman, Secretar General al Adunării Naţionale, realul conducător al Adunării.
6. Lothar Rădăceanu, alias Lothar Wuertzel, ministru.
7. Miron Constantinescu, alias Mehr Kohn, originar din Galaţi, Ministru al Minelor şi membru în CC.

8. Moises Haupt, General, Comandant militar al Capitalei,
9. Laurian Zamfir, alias Laurian Rechler, general, şef al Securităţii, originar din Brăila.
10. Heinz Gutman, şef al Serviciului Secret Civil,
11. William Suder alias Wilman Suder, Şef al Contra Spionajului.

12. Colonel Roman, alias Roman Walter, tatăl lui Petru Roman, şef al Serviciului de Educaţie, Cultură şi Propagandă al Armatei.
13. Alexander Moghioroş, Ministru al Naţionalităţilor, evreu din Ungaria.
14. Alexandru Badan, alias Alexander Braunstein, şef al Comisiei de Control al Străinilor.
15. Maior Lewin, evreu, fost ofiţer în Armata Roşie, şef al cenzurei pentru presă.
16. Colonel Holban, alias Moscovich, şef al Securităţii pe Bucureşti.
17. George Silviu, alias Gersch Gollinger, Secretar General în Ministerul de Interne.
18. Erwin Voiculescu, alias Erwin Weinberg, şef al departamentului pentru paşapoarte în Ministerul de Externe.
19. Gheorghe Apostol, alias Gerschwin, preşedinte al Sindicatului Muncitoresc.
20. Stupineanu, alias Stappnau, şef al Spionajului Economic,
21. Emmerick Stoffel, evreu din Ungaria, ambasador al României în Elveţia.
22. Harry Fainaru, alias Hersch Feiner, şef de legaţie în Ambasada din Statele Unite.
23. Ida Szillagy, evreică, prietenă a lui Ana Pauker, reala conducătoare a Ambasadei din Londra.
24. N. Lăzărescu, alias Burach Lazarovich, Însărcinat de Afaceri al României la Paris.
25. Simon Oieru, alias Schaeffer, Subsecretar de Stat.
26. Aurel Baranga, alias Ariel Leibovich,, inspector general în Departamentul Artelor,
27. Liuba Kishinevski, alias Liuba Broitman, preşedintă a Femeilor Române Antifasciste.
28. Lew Zeiger, evreu, director general în Ministerul Economiei.
29. Doctor Zeider, jurisconsult al Ministerului de Externe.

30. Marcel Breslașu, alias Mark Breslau, director General al Departamentului Artelor.
31. Silviu Brucan, alias Bruekker, redactor șef al Scânteii, el conducea întreaga campanie care viza desamăgirea poporului în ce privea domnia comunismului. In acelaș timp el conducea și înscenata campanie antisemită din România.

32. Samoila, alias Samuel Rubenstein, director guvernator al Scânteii.
33. Horia Liman, alias Lehman, redactor secund al Scânteii.
34. Inginerul Schnapp, evreu, director guvernator al ziarului România Liberă.
35. Jehan Mihai, alias Jakob Michael, șef al industriei cinematografice române.
36. Alexandru Graur, alias Alter Brauer, director general al Societății Radiofonice Române.
37. Mihai Roller, evreu, necunoscut înainte de venirea sa în România din Uniunea Sovietică, Președinte al Academiei Române, autorul istoriei falsificate a Românilor.
38. Profesorul Weigel, tiranul universității din București, care conducea operația de iepurare a studenților anti–comuniști,
39. Profesorul Lewin Bercovich, un alt tiran al Universității din București, care controla corpul profesoral, venit din Rusia.
40. Silviu Josifescu, alias Samson Josifovich, cel care l–a cenzurat pe Eminescu, Alecsandri, Vlahuță de conținutul care nu se armoniza cu comunismul.
41. Joan Vinter, alias Jakob Winter, al doilea critic literar marxist al României.
42. Trei predecesori secretari generali ai Ligii Generale a Muncii, au fost evrei, Alexander Sencovich, Misha Levin și Sam Asriel (Serban).

In concluzie, cu Românii băgați prin închisori si cu Evreii și Ungurii la conducere, rabinului Moses Rosen i–a fost frică să denunțe victimele holocaustului evreiesc de pe teritoriul României, și *teroarea contra Evreilor a fost atât de mare încât nici lacrimi nu au putut vărsa pentru frații lor uciși*. Care au fost stihiile de care i–a fost frică Rabinului?

Intr'un raport al Parlamentului actual al României pe tema: "*Cine a instalat comunismul în Transilvania?*", găsim: "In genere în această regiune (Cluj), şi cum se spune şi în alte regiuni ale ţării, opinia publică românească este de-a dreptul ostilă noii orânduiri ce se încearcă a se înstăpâni", (Din Arhivele Statului, Telegrama 452. din 18 Noembrie 1944).

Apoi: "Pentru această regiune (Cluj), din 1.153.026 locuitori, din care 20,4% erau Unguri, în componenţa partidului comunist în Decembrie 1945 erau 288 români, 2490 unguri, 195 evrei şi 8 germani, (Arhivele Statului, Fondul 1, Dosar 1, Fila 13). Intrebarea noastră: Cine exercita teroarea asupra Evreilor atunci când ei erau nu procentual ci *numeric*, cam tot atâţia in partid cât şi Românii, Ungurii erau de zece ori mai mulţi decât Românii, iar închisorile erau tixite numai cu Români?

Recent revista "*La vie internationale*" din Paris, sub semnătura corespondentului ei din Budapesta, Renaud Girard, sub titlul "*Itinerarul unui disident devenit deputat*", aduce un interview cu Gaspar Tamas, evreu, născut la Cluj, şi care ne spune: "Născut în 1948 la Cluj, dintr'o familie comunistă foarte angajată politic, am primit o educaţie leninistă temeinică. Astăzi se subliniază cu invidie slăbiciunea partidului comunist român de după război, dar se uită de partidul comunist frate al Ungurilor din Transilvania, care număra 600.000 membri. Ardelenii de origine maghiară au jucat un rol crucial în implantarea comunismului în România. Abia după 20 de ani s'a început purificarea lui..." De ăştia îi era frică rabinului Rosen?

Astăzi acest domn evreu Gaspar Tamas este deputat în Parlamentul din Budapesta şi se laudă cu rolul activ jucat de familia sa in comunizarea României, rol care n'a fost deloc excepţional, din moment ce toţi Evreii au militat cu acelaş zel la implantarea comunismului în România. Si rabinul Moses Rosen, în ciuda realităţii unanim recunoscute, afirmă că chiar şi sub comunişti Evreii au fost atât de persecutaţi încât *n'au putut nici să-şi plângă morţii*. Aceste acuzaţii ale rabinului Moses Rosen, care nu-şi găsesc echivalent în rea credinţă, sunt amplu redate în *New York Times* din 2 Iulie 1991.

A doua zi, în 3 Iulie, într'un alt articol, acelaș *New York Times*, vine cu comentariile asupra declarațiilor lui Elie Wiesel, chemat în România de rabinul Moses Rosen pentru a-i susține acuzația mincinoasă. El a atras atenția publicului că "*Eu îmi adresez cuvintele conducătorilor acestei țări. Sper că dvs. vă este clar că reprezentanții dvs. întâmpină greutăți în lume ca să mobilizeze simpatie și suport politic și economic pentru dvs. Imaginea dvs. nu este din cele mai bune în străinătate. Asta ar trebui s'o știți. Ar trebui să știți că dacă anti-semiții nu sunt mustrați public, voi veți suferi. Veți fi izolați. Occidentul vă urmărește cu mirare, cu spaimă și cu groază.*"

Nu trece bine o săptămână și ne trezim, la 11 Iulie, cu un proiect de rezoluție — Nr. 52 —în care se cere condamnarea poporului și a guvernului român pentru anti-semitism și xenofobie, rezoluție supusă Senatului American spre votare, pe care o redăm mai jos in traducere și'n original:

SENATUL STATELOR UNITE
11 Iulie 1991

REZOLUTIE CONCURENTA

Condamnând resurecția anti-semitismului și a intoleranței etnice în România.

Intrucât în Decembrie 1989, după decade de severă represiune a regimurilor comuniste care s'au succedat în România, o rascoală violentă a răsturnat dictatura brutală a lui Nicolae Ceaușescu;

Intrucât acest eveniment istoric a deschis calea poporului român să se alăture celorlalte națiuni din Centrul și Răsăritul Europei pentru a stabili un regim politic liber și democratic și un sistem economic de liberă concurență,

Intrucât o Europă reunită, insemnând o comunitate de națiuni libere și amicale, trebue să fie așezată pe respectul

drepturilor omului, incluzând drepturile minorităţilor şi refuzul anti–semitismului cât şi a altor forme de intoleranţă etnică şi religioasă;

Intrucât recent câştigata libertate în România a permis formarea unor noi organizaţii politice şi apariţia de noi publicaţii fără control guvernamental;

Intrucât această libertate a stimulat reînvierea de organizaţii şi publicaţii extremiste cu caracter şovin, duşmănie etnică şi anti–semitism;

Intrucât Parlamentul României în loc să condamne această desvoltare, el însuşi a plătit tribut extremistului naţionalist Ion Antonescu, care a fost responsabil pentru omorîrea a aproximativ 250.000 de Evrei români şi care a fost apoi executat ca criminal de război;

Intrucât laureatul Premiului Nobel şi scriitor umanist Elie Wiesel recent a vizitat România, ţara sa de naştere, pentru a vedea şi a mărturisi asupra acestor tendinţe anti–semite;

Intrucât chiar şi recentele comemorări la aniversarea a 50 de ani de la omorîrea Evreilor de către guvernul lui Antonescu au fost desfigurate de provocări anti–semite împotriva lui Elie Wiesel, şi

Intrucât guvernul României nu a întâmpinat şi condamnat aceste organizaţii şi activitatea lor în mod direct şi deschis:

Pentru asta să fie

HOTARIT

că Congresul (Camera Reprezentaţilor concurând),

1) condamnă resuscitarea anti–semitismului organizat şi a animozităţilor etnice în România, incluzând existenţa organizaţiilor şi publicaţiilor extremiste dedicate unei idei atât de respingătoare;

2) cere guvernului român să condamne hotărît organizaţiile care propagă anti–semitismul şi animozităţi inter–etnice faţă de Maghiari, Tigani şi alte minorităţi;

3. Cere guvernului român să facă uz de toate căile legale ca să curme aceste organizaţii respingătoare şi activităţile lor şi să fortifice tendinţele tolerante şi pluralismul existent in societatea românească;

4. cere guvernului român să asigure respectul pentru drepturile omului universal recunoscute, inclusiv dreptul minorităţilor, şi

5. cere Preşedintelui Statelor Unite să asigure că nivelul de asistenţă şi ajutor pentru România să fie determinat în funcţie de progresul făcut de guvernul român în combaterea anti–semitismului şi protejarea drepturilor şi siguranţei minorităţilor etnice.

După cum se vede din cele expuse mai sus, conspiraţia a schiţat mai întâi obiectivele pe etape, a fixat rolurile, şi având ziarul *New York Times* la dispoziţie pentru a susţine bătălia, a trecut la treabă:

1. Petre Roman declară că au apărut legionarii cu antisemitismul lor;

2. Iliescu înscenează pericolul legionar pe care–l previne cu minerii săi;

3. Ziarele din ţară, în frunte cu revista "22" răspândesc născocirile lui Roman şi Iliescu, că în România ar fi apărut deja anti–semitismul şi legionarismul.

4. Vine apoi Rabinul Moses Rosen cu acuzaţia directă că am fi căsăpit 400 de mii de Evrei pe vremea holocaustului, pentru care va trebui să ispăşim.

5. Apare Elie Wiesel apoi în rolul de procuror general – a la Vâshinski – şi ne somează să ne recunoaştem păcatele, să ne cerem iertare, să promitem că vom fi cuminţi şi că vom satisface toate dorinţele puternicilor zilei şi, înafărşit,

6. Intervine Congresul american care cere Preşedintelui Statelor Unite să nu acorde României nicio asistenţă până nu a împlinit toate dorinţele lui Moses Rosen şi Elie Wiesel.

102D CONGRESS
1ST SESSION

S. CON. RES. 52

Condemning resurgent anti-Semitism and ethnic intolerance in Romania.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

JULY 11 (legislative day, JULY 8), 1991

Mr. DODD (for himself, Mr. LIEBERMAN, and Mr. LAUTENBERG) submitted the following concurrent resolution; which was referred to the Committee on Foreign Relations

---

CONCURRENT RESOLUTION

Condemning resurgent anti-Semitism and ethnic intolerance in Romania.

Whereas in December 1989, after decades of harsh repression by successive Communist regimes in Romania, a violent uprising overthrew the brutal dictatorship of Nicolae Ceausescu;

Whereas this historic event has opened the way for the people of Romania to join the other nations of Central and Eastern Europe in establishing a free and democratic political system and a free market economy;

Whereas a reunited Europe, meaning a harmonious community of free and friendly nations, must be established on the basis of full respect for human rights, including the rights of minorities, and a rejection of anti-Semitism and other forms of ethnic and religious intolerance;

Whereas the newly gained freedom in Romania has allowed the formation of new social and political organizations, and the establishment of new publications free of direct government control;

Whereas this freedom has also given rise to a revival of extremist organizations and publications promulgating national chauvinism, ethnic hatred, and anti-Semitism;

Whereas Romania's Parliament, instead of condemning these developments, itself paid tribute recently to the extreme nationalist Ion Antonescu who was responsible for the murder of approximately two hundred and fifty thousand Romanian Jews and was executed as a war criminal;

Whereas the Nobel Peace laureate author and humanist Elie Wiesel recently visited Romania, the country of his birth, to observe and report on these dangerous anti-Semitic trends;

Whereas even the recent solemn commemoration of the fiftieth anniversary of the mass murder of Romania's Jews by the Antonescu government was marred by an anti-Semitic provocation against Professor Wiesel; and

Whereas the Government of Romania has not challenged and condemned these organizations and their activities directly and forthrightly: Now, therefore, be it

Resolved by the Senate (the House of Representatives concurring), That the Congress—

(1) condemns the resurgence of organized anti-Semitism, and ethnic animosity in Romania, including the existence of extremist organizations and publications dedicated to such repugnant ideas;

(2) calls on the Government of Romania unambiguously to condemn those organizations promulgating anti-Semitism and animosity toward ethnic Hungarians, Gypsies, and other minorities;

(3) calls on the Government of Romania to use every lawful means to curb these repugnant organizations and their activities and to strengthen the forces of tolerance and pluralism existing in Romanian society;

(4) calls on the Government of Romania to ensure full respect for internationally recognized human rights, including the rights of minorities; and

(5) calls on the President of the United States to ensure that progress by the Government of Romania in combating anti-Semitism and in protecting the rights and safety of its ethnic minorities shall be a significant factor in determining levels of assistance to Romania.

O